

מסורת הש"ס

(א) [לקמן כלא, 5] עשרים ש"ה מ"ו סנהדרין פ"ז: (ב) עשר ע"ג: (ד) סנהדרין פ"ז: (ה) נעשים פ"ז: מ"א כחנניה: ע"ב כ"ג פ"ז. סנהדרין פ"ז: מיר ס"ב: ע"ג, (ו) נעשים פ"ז מ"ג סנהדרין פ"ז: (ז) דף ק"ט, (ח) סנהדרין פ"ז: וזכר: מ"ג: (ט) ושם אלא ר' נתן, (י) [שבת קמ"ג, ט] [לקמן כ"ג חולין מ"ז: ט"ז: ט"ז: (י"א) [מוספתא פ"ג ה"ה], (י"ב) פ"ט: גומירוס, (י"ג) [מוספתא פ"ג פ"ד כ"ג, (י"ד) וע"פ חנו"ל דל"ג ויכריז בענין אחר שמיטתו ק"ה קוש"ט, (י"ה) י"ג ודעתי מנהל ק"ה כחנניה ח"ס ביבמות ובכמהות ובסנהדרין ומבין בסנהדרין עד דל"ה ולא גרים אומר אלף ר' יהושע ק"ה עלומר ר"ה הקשה והקנה נכבד כ"ו ע"ש,

תורה אור השלם

1. כי יפלא מקו דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבית שהשי"ת נגדו וקבלית אל הקוקוס אשר יברר...
2. וראה הבהן והנה כספה הדערת אל כל בישוי וטור את הנגע בלו אחר וכן נהגה וקרא י"ג י"ג...
3. וראה את הנגע והנה דבר בקורת הבהן ששעורית וקרא י"ג י"ג...
4. וראה הבהן אחר הבהן את הנגע והנה אל הפך הנגע את עינו והנגע אל פיה שטא הוא כשב חשורן פורת הוא בקורתו או בגבורתו...
5. וישיבנו ויהי ויהי ויורה על הקנים והוא מאב ומגד את הנגע אדומים פדם: טלמים ב ג כב...
6. והקריבו לפני ויכפר עקלה ויטוריה מוקף דמיה ואת תורת הלידה לוקח או לקחה: וקרא י"ג ו...
7. ואש אשר ישב את אשה וזה וגלה את ענניה את מקוה היורה והיא נקלה את מקוה דמיה ונקרתו שניהם מקרב עקום: וקרא י"ג י"ג

גהרות מהר"ב

ושלם ב"ה ווי מלא ה' נמי נגע טהור, נ"ב פ"י ע"ב דף קכ"ט ע"ב מ"ש ע"ש ט"ז: (ג) ח"ה ד"ה ל"ה לט"ז וכו' א"ש: לפניהם ק"ה: כ"ג ע"כ ע"ש ח"ה ח"ה א"ש וכו' ח"ה:

תעון רש"י

פנ"ג ר"ג [פ"ג וינ"ג]. הילכה [בגרות וינ"ג, נכח המשפט הלבלין]. אידימיתו [אידמיתו ט]. חומצה גופריתית פלד"ש. חיור.

כל היר פרק שני נדה

ואינה יודעת מה הפילה

ואינה יודעת מה הפילה מה הפילה ^(א) רבי יהודה סבר זיל בתר רוב התיבות ורוב התיבות של ארבע מיני דמים הויין ורבנן סברי זיל בתר רוב התיבות לא אמרינן: ^(ב) מ"תנני" חמשה דמים טמאים באשה האדום והשחור וכקרון כרכום וכמימי אדמה וכמוזג בש"א אף כמימי תלתן וכמימי בשר צלי יוב"ה מטהרים ^(ג) הירוק עקביא בן מהללאל מטמא והכמים ^(ד) מטהרין אמר רבי מאיר אם אינו מטמא משום כתם מטמא משום משקה רבי יוסי אומר לא כך ולא כך ואיזהו אדום כדם הכבה שחור כחרת ^(ה) עמוק מכן טמא ידיה מכן טהור וכקרון כרכום וכו' רב הויין שבו וכמימי אדמה מבקעת בית כרם ומיצף מים ^(ו) וכמוזג ^(ז) שני חלקים מים ואחד ויין מן היין השרוני: ^(ח) ג"מ מגולן דאיכא דם טהור באשה דלמא כל דם דאתי מינה טמא אמר רבי המא בר יוסף ^(ט) אמר רבי אושעיא אמר קרא וכו' י"ב ולא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דם טהור לדם טמא אלא מעתה בין נגע לנגע הכי נמי בין נגע טמא לנגע טהור ^(י) וכו' תימא ה"נ נגע טהור מי איכא וכו' תימא ^(יא) כולו הפך לבן טהור הוא הוא בודק מקרי אלא בין נגעיו אדם לנגעי בתים ולנגעי בגדים וכולן טמאין הכא נמי בין דם נדה לדם וזבה וכולן טמאין האי מאי בשלמא התם איכא לאפלוגי בנגעי אדם ובפלוגתא דרבי יהושע ורבנן ^(יב) דתני ^(יג) אם בחרת קודם לשער לבן טמא ואם שער לבן קודם לבחרת טהור ספק טמא ורבי יהושע אומר כהה ואמר רבה כהה וטהור בנגעי בתים כי הא פלוגתא דר"א בר"ש ורבנן ^(יד) דתני ר"א בר"ש אומר לעולם אין הבית טמא ^(טו) ע"ד שיראה בשני גריסין על שני אבנים בשני כותלים בקרן זווית ארכו כשני גריסין ורחבו כגריס מ"ט דר"א בר"ש כתיב ^(טז) קיר וכתוב קירות איזהו קיר שהוא בשני קירות הוי אומר זה קרן זווית בנגעי רבנן ^(יז) דתניא ר' יונתן בן אבטולמוס אומר מגין לפריחת בגדים שהיא טהורה נאמר קרחת וגבחת בבגדים ונאמר קרחת וגבחת באדם מה לחלן פרח בכולו טהור ^(יח) יאף כאן נמי פרח בכולו טהור אלא הכא אי דם טהור ליכא במאי פליגי וממאי דהני טהורין והני טמאין אמר רבי אבהו ^(יט) דאמר קרא ^(כ) ויראו מואב את המים אדומים כדם למימרא דדם אדום הוא אימא אדום ותו לא א"ר אבהו אמר קרא ^(כ"א) דמיה דמיה הרי כאן ארבעה והא אנן חמישה תנן ^(כ"ב) אמר רבי חנינא שחור אדום הוא אלא שלקה תניא נמי הכי ^(כ"ג) שחור כחרת עמוק מכן טמא דיהה אפי' כבחול טהור ושחור זה לא מתחלתו הוא משחיר אלא כשנעקר הוא משחיר ממשל לדם מכה לכשנעקר הוא משחיר: בש"א אף כמימי תלתן: ולית להו לב"ש דמיה דמיה הרי כאן ארבעה אב"א לית להו ואב"א אית להו מי לא א"ר חנינא שחור אדום הוא אלא שלקה ה"נ מלקא הוא דלוק: וב"ה מטהרין: היינו תנא קמא איכא בינייהו לתלות ככול טהור הואלו ואינו שחור כחרת: נשנעק. מן הגוף לוקה ומשחיר: לתלות

י"א.

**עין משפט
גר מצוה**

פ"ב א ב מ"י פ"ה מהל' אסורי צילה הל' ז מנג עשין ק"א טו"ש י"ד טמן קפח סוף פ"ו ועי' טבור ונכר אלפס צענות פ"ב ע"ד רפ"ז:
פ"ג א מ"י ע"ה ו' ופ"א מהל' משכב ומגע הל' ט סמג ע"ש טו"ש ע"ש:
פ"ד ד מ"י פ"ה מהל' אסורי צילה הל' ח:
פ"ה ה ו מ"י ע"ה ט' ו'
פ"ו ז מ"י ע"ה י'
פ"ז ח מ"י ע"ה י"ג ו'
פ"ח ט מ"י ע"ה י"ג ו' ופ"א מהל' טומאת צענות הל' י'
פ"ט י מ"י ע"ה ט"ז ו'
צ"ב מ"י פ"ד מהל' טומאת צענות הל' י'
צ"א ל מ"י פ"ד ס' הלכה מ' סמג עשין ל"ד:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

תוס' הרא"ש (המשך)

לע"ת. ואומר ר"ת דהכא מירי בשנא לטמאה שמתחלה היה מצוה מוחלט ונולד בו ספק או תח"כ תרפא מן הפרשון ודבר לא דרשי לקרא וטמאין ספק כיון דאיכא תרי חוקי דסתרי אהדרי דעבד ארם בחוקט טומאה וטמא או העמירו בחוקט שלא היה בו נגע זה וטהור אבל ל"ה יהושע דרשי ליה לקרא מטהר דהי כשנא לטומאה. ותחיה הכי כחוקט המירי מהכא דר' יהושע אויל בתר חוקט דגופא היכא דליכא חוקט דמונא שני אכא דגלי קרא וי"ל דתל' דלא אויל בעלמא בתר חוקט דמונא הוה מוקמינן בדמיו ספי בלא נוקט לטומאה אבל השתא דאוייל בתר חוקט דגופא תו לא צריך קרא אלא היכא דנוקט לטומאה. וקשה ל"ה דל"ה מצוה חוקט כ"ד צ"ג נגע בזה לטמאי גברא ע"י נגע שולדו בו מספק משום דמוקמינן ליה בחוקט טומאה כן הנגע שנתפא דאטו אם (ל) הטהור נדה כל טמא בתוך מעת לכת וכו' ויעמירו לטמאות חולין ולטורין קדשים לא מיסבר כלל למימר הכי כיון שנתהר בהאי מטמאה ראשונה. ועוד מוכיח בהורי' בה"ס נעשים דבלא נוקט לטומאה פליגי דקתני גבי פלוגתא דר' יהושע ורבנן כל ספק נעשים הטהורין מהו ועוד אחר וקחיה זו מי שהיתה בו בחרת הנדה והטוריו ובסוף שבו בהי' בו כסלע ספק שהיא היא ספק שהיא אחת הבאה חתיה טמא אלמא דבלא נוקט לטומאה איירי כיון דכ"ד וכו' טהור בעלמא ועוד דומיא דההיא דהיתה בו בחרת כגריס והסיור דבשלא נוקט לטומאה איירי שהו' לא החולט מעולם הי"ב וכו' לפרש דבלא נוקט לטומאה איירי והוא דפטמו רבנן מספק ולא מוקמי ליה בחוקט טהרה לפי שדרך השער להתלבן מחמת הנגעים שחור לבן דקתני אף בשער שחור סוף שהבתה הוכחמו לפי שמתחלה החולי ותשות הכי ביב' המתחלה ונחפך השער ללבן וטמן לרב שער שיבה הלכך מוכח' מילתא שבהתה קדמה או דייק' בחבות מחא דר' יהושע אויל בתר חוקט הוי צריך לפרש אפי' היכא דאיכא ריעותא כי הא: מה לחלן פרח בכולו טהור. דמדימי פריחת אדם לפריחת בניי' של לוחי' דהא דכתיב וכסת הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו וכו' הלכות הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו אבל גופו של כל אדם קאי אפי' שמשמע מראשו ורגליו אנגע קאי דמירי לעיל מנייה בנגע שנתמא על ידי שהיה בו מחית שבר חי וימשע דעליה קאי שאם הלכה לה המחיה וכסתה הצרעת את כל הנגע מראשו של נגע ועד סופו אבל אי אפשר לומר כן כדמוכח במשנתו בדנגעי בגדים לא שייך מתייה: אלא הכא אי דם טהור ליכא במאי פליגי. הק' ה"י יהודה והא שמכחה לה דפלגי' ביה ליה בפלוגתא דרב ולוי אם שני מעינות הם או מעיין אחד וכדום זיבה בפלוגתא דר' אליעזר ור' יהושע ב"ב וזיבה בשדוקין עצמן יום ראשון ויום שביעי וי"ל משום דמשמע ליה דקרא דבין דם לדם איירי בג' דמים שחולקין בו זקן ומרוא וחכמים שבו בין נגע לנגע ובין דין לדין כדאיכא בפרק הנתקן דא' לא הוה רב' ב' דמים בבין דם מנו ומכתיב דם משמע עור שלישי ואו ליכא דם טהור לא שמכחה פלוגתא בדם נדה: אבע"א לית להו. פי' ליהו ד' דמים ודקא אלא נפקי להו טפי מקראי דאי ליהו כלל דמיה אי"כ חיקשי' להו ליכא פלוגתא אדום ותו לא:

גופו של כל אדם קאי אפי' שמשמע מראשו ורגליו אנגע קאי דמירי לעיל מנייה בנגע שנתמא על ידי שהיה בו מחית שבר חי וימשע דעליה קאי שאם הלכה לה המחיה וכסתה הצרעת את כל הנגע מראשו של נגע ועד סופו אבל אי אפשר לומר כן כדמוכח במשנתו בדנגעי בגדים לא שייך מתייה: אלא הכא אי דם טהור ליכא במאי פליגי. הק' ה"י יהודה והא שמכחה לה דפלגי' ביה ליה בפלוגתא דרב ולוי אם שני מעינות הם או מעיין אחד וכדום זיבה בפלוגתא דר' אליעזר ור' יהושע ב"ב וזיבה בשדוקין עצמן יום ראשון ויום שביעי וי"ל משום דמשמע ליה דקרא דבין דם לדם איירי בג' דמים שחולקין בו זקן ומרוא וחכמים שבו בין נגע לנגע ובין דין לדין כדאיכא בפרק הנתקן דא' לא הוה רב' ב' דמים בבין דם מנו ומכתיב דם משמע עור שלישי ואו ליכא דם טהור לא שמכחה פלוגתא בדם נדה: אבע"א לית להו. פי' ליהו ד' דמים ודקא אלא נפקי להו טפי מקראי דאי ליהו כלל דמיה אי"כ חיקשי' להו ליכא פלוגתא אדום ותו לא:

(א) הלכות משום נכח ונאלה ל"ה דלטו אם נולד עמל טמא שנסל ספק אם נגע במת' או לא ואי"כ לכתב טומאה הכי נעשים בחוקט טומאה וזולת לעומתו כ"ו.